

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 15. november 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sags nr.: 1305254
Dok nr.: 1335635

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 23. oktober 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 75 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Spørgsmål nr. 75:

"Vil ministeren oplyse, om autorisationsloven eller andre relevante love giver mulighed for at begrænse en læges eller en anden sundhedspersons autorisation, sådan at autorisationen ikke længere gælder for behandling af mindreårige? Hvis dette ikke er muligt, vil ministeren så tage initiativ til at ændre loven?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at der i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed er regler, som i forhold til sundhedspersoner, herunder læger, giver mulighed for midlertidig eller varig virksomhedsindskrænkning eller autorisationsfratagelse, hvis den pågældende ved udøvelsen af sit hverv er til fare for patientsikkerheden. Dette kan enten skyldes vedkommendes manglende egnethed til at udøve hvervet på grund af en fysisk tilstand, sygdom eller misbrug af nydelsesmidler (egnhedssager), eller den pågældendes faglighed (faglighedssager).

Sundhedsstyrelsen kan som landets øverste sundhedsfaglige myndighed træffe afgørelse om midlertidig virksomhedsindskrænkning eller autorisationsfratagelse, og Sundhedsstyrelsen anlægger sag ved domstolene om varig virksomhedsindskrænkning eller autorisationsfratagelse.

I forhold til tilsynsforanstaltningerne midlertidig eller varig virksomhedsindskrænkning bemærkes, at en læge for eksempel kan få indskrænket virksomheden, så den pågældende ikke længere kan må køre lægevagt eller ikke længere må udføre bestemte kirurgiske indgreb, at en fysioterapeut ikke må udføre bestemte behandlinger, som f.eks. manipulation, eller at en tandlæge ikke må indsætte implantater. I et omfang der er en sundhedsfaglig begrundelse herfor vil en sundhedspersons virksomhedsområde efter omstændighederne også kunne indskrænkes således, at vedkommendes muligheder for at behandle børn begrænses.

I forlængelse heraf kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål nr. 74, hvor af det fremgår, at der i straffeloven er regler, som regulerer domstolenes mulighed for at fratage en sundhedsperson retten til at udøve virksomhed i henhold til sin autorisation, hvis der i forbindelse med dom for et strafbart forhold vurderes at være fare for, at vedkommende misbruger sin stilling.

Afslutningsvis kan jeg henvise til mit svar af 1. november 2013 på spørgsmål S 273 hvoraf det fremgår, at jeg tager sagen om den fynske gynækolog, der er blevet dømt for blufærdighedskrænkelser af sine mindreårige steddøtre, meget alvorligt, og i lyset af den konkrete sag vil jeg gennemgå relevante regelsæt inden for mit område med henblik på at finde mulige justeringer, der blandt andet tjener patientsikkerheden.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mads Kirkegaard